

OVERDENKING

Samen de dienst uit maken ...

“Wanneer u samenkomt draagt iedereen wel iets bij: een lied, een onderwijzing, een openbaring, een uiting in klanktaal of de uitleg daarvan. Laat alles tot opbouw van de gemeente zijn.” (1 Cor. 14:26)

Wanneer jullie samenkomen, dan draagt iedereen wel iets bij, schrijft Paulus aan één van de eerste christelijke gemeenten. Het woord voor samenkomsten zoals het hier in de bijbel gebruikt wordt, kan letterlijk maar ook figuurlijk opgevat worden. De mensen komen letterlijk samen, op een fysieke plaats in een huis of gebouw, maar daarnaast komen ze ook samen in de figuurlijke (overdrachtelijke) zin. Het is dan ook een samen komen vanuit de gezamenlijke beleving van geloof. Kortom een samenkomen om één te worden en één te zijn.

Mooi dat Paulus hier ook zegt dat tijdens dit samenkomen een ieder iets bijdraagt ... Iedereen draagt iets bij, niemand uitgezonderd. De achterliggende gedachte hiervan is dat een ieder iets ontvangen heeft van de Heilige Geest en dat een ieder van wat hij of zij ontvangen heeft, ook weer uit gaat delen. Gemeente zijn is niet alleen delen in gebrek en gebrokenheid, maar gemeente zijn is ook een delen vanuit de rijkdom van de ontvangen gaven van de Geest. En IEDEREEN heeft wel iets. Dus niet sommigen, of niet alleen diegene die er voor geleerd hebben, nee IEDEREEN. Iedereen heeft iets waardevols om te delen ...

Paulus noemt daarna enkele voorbeelden: sommige mensen dragen op muzikaal gebied iets bij, Paulus spreekt over een lied, in het Grieks staat er het woord Psalmon, wat ook kan betekenen het aanslaan van snaren op een muziekinstrument. Dus hier worden zangers en muzikanten genoemd die geleid door de Geest van God de gemeente tot opbouw kunnen zijn. Ook wanneer iemand in de gemeente opeens een lied op zijn of haar hart krijgt en dat naar voren brengt. En dat dit lied dan vervolgens ook weer anderen mag aanraken. Daarnaast spreekt Paulus over onderwijzing, over een openbaring, een manifestatie of een verschijning, of over een getuigenis van een bijzondere ervaring of ontmoeting met God. Bij dat alles gaat het erom dat de gemeente er door wordt opgebouwd. Laten we samen de dienst uit maken!

Als voorganger vond ik de afgelopen lockdown heel zwaar. De leegheid in de kerken kwam bij mij nog veel harder binnen dan een jaar geleden. Eerlijk gezegd vond ik het zien van de lege kerkbanken erg verdrietig en het maakte me soms een beetje wanhopig en somber. Diensten houden in een lege kerk, het moeten kijken naar een camera en je daarbij voor ogen houden dat daarachter de mensen zijn, online, technisch verbonden ..., het voelde soms als pijnlijk en eenzaam. Ook heel veel mensen in onze gemeente hebben die pijn van het niet fysiek kunnen samenkomen gevoeld, we hebben dat in die zin samen ervaren ... Dat verdrietige gevoel, de wanhoop die soms naar boven kwam heeft zich gelukkig bij mij om kunnen zetten naar een verlangen. Een verlangen naar een weer en nog meer samen vieren, samen zingen, elkaar op zondag en ook door de week ontmoeten binnen en buiten de kerk. Vanuit dat verlangen kreeg ik nieuwe energie om na te denken over de toekomst. Om na te denken over hoe 'samen de dienst uit maken'. Om ernaar te streven om zoveel mogelijk mensen ook een bijdrage te laten leveren aan de diensten op zondag. En dat gebeurde en gebeurt natuurlijk ook al heel veel, maar er is zeker ook nog ruimte voor verbetering. Wat zou het mooi zijn dat we bijvoorbeeld met regelmaat met een groepje enthousiaste mensen zouden kunnen nadenken over de inhoudelijkheid van de thema's van de diensten en de overdenkingen. Wat zou het mooi zijn dat we gemeente breed, jong en oud nog meer mensen kunnen betrekken met het opstellen van de liturgie. Samen liederen uitzoeken, samen creatieve dingen bedenken. Samen vieren. Een mooi verlangen ... want IEDEREEN heeft wel iets. Daar ben ik van overtuigd, daar droom ik van.

In Christus verbonden
Pastor Erik Tramper